

SPERMAGA
JA
PUHA

Ivar Sild

SPERMAGA JA PUHA

(seitsmes raamat, luuletusi 2002/2004)

LauaPealne

Alliku küla 2006

© – Ivar Sild, 2009

kujundas Erni Kirss

toimetas Sven Kivisildnik

trükkis Gutenbergi pojad

www.gutenbergipojad.org

SISUKORD

ESIMESEKS ONANEERIMISEKS

9 *smoke going down*

10 loov tahe

11 nihilism

13 maailmavalu tabasco jms

14 geniaalsuse ootus

15 kurjad lilled – r. hundile 07

16 vaikushetk 01

17 vihmateema

18 kudede laul 03

19 mis on luule

20 taas minevaeros mind kiusab – neljas poem laurile

25 suvelõpus – margusele 05

26 automaatne oopus no 02

28 nihilism 02

30 autosüit 02

31 oopusmeedia 03

32 iharus

33 meele-tus

34 rüübates kullata karikast

HEA ON OLLA HEA

39 eitushetk

40 ülelaetud

42 mehed sajus

43 vaikelu r.s-le

- 46 *creative vibes*
- 47 ära keera pöske
- 49 valgusega või ilma
- 50 oopusmeedia 01
- 53 moira nutulaul
- 54 kaidole 06
- 56 eelmise suve saladus (usa/eesti film)
- 58 filter
- 59 intermodernne opiaat 01
- 61 kordamine on tarkuse ema
- 63 on tumedaid aegu
- 64 täna

RAHULDAMATUS

- 67 automaatne armastus
- 68 suvetorm
- 69 imerohi
- 70 autosüit no 01
- 71 statement
- 72 suvelõpus – margusele 03
- 73 x-x-x
- 74 ajutine reaalsus ehk puhkav armastus
- 79 salgaja saatus
- 80 kiima ja kooma
- 82 jätab
- 83 armastuse ja seksiteema
- 85 üksiklase programmilised tekstid 01
- 86 staarihullus
- 87 de-monoloogia

ESIMESEKS
ONANEERIMISEKS

SMOKE GOING DOWN

hommikul läks minema
nii kui tulles nõnda minneski jäi võõraks
maha jättis sigaretid
pakki kaks
rahustuseks proovimiseks
läidan ühe tsender välgumikuga
ma oskan ju suitsetada küll
halle madusid roomab tuba pidi ringi
olen ise ka madu
mõned maod oskavad kägistada
needsinased siin aga ainult silma torkavad
ja ninna kargavad
muidu on lahe ja sulnis
teise päeva õhtuks on ilm kõhane
pakkides kokku ligi viisteist valget toru
paranduseks võtan paar klaasi veini
ja ma langem ja ma langem ja ma langem
voodist alla poole enam ei saa

LOOV TAHE

kallasin kuupuhastuse hakklihalt ära kraanikaussi
parim vahend päevade vastu on rasedus
pärast sündi aga pole enam nii tühiseks asjaks aega
kuu hakkab end looma ja tapma sinust sõltumatult
mina hingam temaga ühes rütmis siiani
ega ma saakski sünnitada kuigi luulest olen siiani tiine
metsiku looma metsikute mõtetena
kes ütles tunnetena
vaevalt et Saarikoski
Sild küll käib ja räägib et poeet loll olla võib
tema ongi lähen ja sodin selle TNT väriseva kräfiti
kõrvale
puu sisse tahaks löigata lvar pluss
aga see kuradi gay on ju ikka rahuldumata ja üksi
neist vähemustest ei saa iial aru mis nad tahavad
enamusega on lihtsam
enamus tahab lapsi
või kas nad ikka tahavad

NIHILISM

üha vähemaks jääb püha
pühadust pühi üllust
luban enesele kõiki piire
nihlis nihili
nihutan tõesti rohkem kui tahaks
ent oma kuvari tagant välja ei vaata
isegi kohvikus ammu pole käinud
mitte midagi schmuck ei tee et pidada paastu
ühe pisikese värava kaudu kogu ilm
omas nilbes nihilismis vajub mu pääle
nõuab iga kord midagi uut
ent alati sellist mis ammu jäetud Arktikasse
koos jääkarude ja hallhüljestega
nende vapramatega
mulle meeldib unustada kõiksust
mulle meeldib küürida oma madalust
lihvida poleerida mr. Properiga piserdada
siis särab mu väike maailm
kui iseendast jääkuninganna paleena
ent pole põrmugi külm
salapärane maasoojus toidab mu varbaid
et soontest südameni tõusta
hedonismi ta vastu võtta ei suuda
sunnielu ka mitte
lihtsalt on kui paarisaja aastane kadakas
loodab et enam ei pea miskit tegema mis hingele

võõras
midagi mis tarvilik ilmale
vaat mina pole pühapäev eestlased pole ka
abielu pole püha
küll aga see kaarduv vingerdav vaevu kasvav kadakas

MAAILMAVALU TABASCO JMS

V. Afanasjevile

kuis ometi ma peaksin suutma
kust leidma iha raudset tahet
sinu vasaraga lajatada
suruõhuhaameriga asfalditki murendada
panna gabber taustaks südamele
rusikaga rusikaga
näkku näkku kõigile
võta lusikaga anna kulbiga
millest veel kui mitte sisepaineist
tõuseks minu mõtteilm ja tundetaju
millest muust ma peakski rääkima
kui seisan ihuüksili öös
kaitsetuna hälvete ristumispaigas
ja lapsed on võtnud end ringi
sõrmed õieli ja silmad
hirmunud ja vihased ja
nad laulavad kalkivil hääliil
kes aias kes aias
kövernäpp on aias
mis nimi mis nimi
homo tema nimi
käi läbi käi läbi
käi läbi hälbepuhmaste
ja otsi kohta kust sa saad
ning lükka türa sisse

GENIAALSUSE OOTUS

oota oota nüüd rahulikult
öö ei ole veel möödas
kuigi päike juba kella viiest kirkana
mu aknast sisse ronib
nagu poliitik nagu müügimees
nagu purjus luuletaja või parim sõber
ainus luuletaja ongi mu parim sõber
oota oota veel veidikene
idiootide rünnak on algamas
suheldes keskmikega valmistu selleks
nagu tüdruk esimeseks kuupuhastuseks
nagu nooruk esimeseks onaneerimiseks
vahekorraks mõlemad
oota oota sest tuimenenud
on su tajud igaveseks
pole enam erku närvi võtmaks ilma
valusid ja pilkeid vastu
nagu geenius nagu hull
nagu sina ise oma sügavaimas sopis
nagu tõene Narzissos tõlgendamaks
enda läbi maailma
pole enam jumalat sinus endas pole

KURJAD LILLED – R. HUNDILE 07

palvetan soiun üle poole põhjaranna
tule poiss tule mees
mu kähedast ihast ja võngetest
värduvad vasikad närtsivad naadid
maa muutub tuhkhalliks lagedaks
olen jälle Balthasar eneses
ma taaskord Baudelaire'i abil
tõstan tuhast kõrbeliivast minu mullast
esile uusi valusaid violetseid taimi
peeneid ja mürgiseid hingesööjaid lilli
rahuldamatus polegi nii õudne
kuid kurjus kaasnev küll
oleks minu olemine ja vägi see
siis äsaksin suvalistele rusikaga
näkku makku
ja siis jalaga jalaga
kuhu juhtub
õnneks ei julge ja ei saa pole minu
on ristiga lapse värk pigem
mina külvan tuhapinnale uusi
üha uusi seemneid
mille juured niidid
süameisse end suruvad
muutes needki kurja lilledeks

VAIKUSHETK 01

miks sa kogu aeg ühte ja sama räägid
aa ma olen automaatvastaja
mõnigi hetk enam linnainime ei mõista
miks vahel magada ei saa
unustada ilma mõtteid
eriti pärast hilist kojutulekut
kui juba autod on magama läinud
tuul kiisu ja tuba
kui enam miskit ei kosta isegi seksihimulise naabri
väheke räpakast korterist
üsna tasa nagu maavärin hakkab see tuumast pihta
vajub üle ja raputab ihu
neid mõtlematuid ja mõistetamatuid pisaraid
mis siis purskud
on avanenud geisrid jääd sulatavad
neill harvil hetkil
põimib vaikus käed jalad kombitsad
ümber ihuliikmete ja venitab süütegelase ristile
harvil hetkil mil küsitakse endal lunastust
et hommikul pead raputades ja muiates see taas
kaotada

VIHMATEEMA

asfaldi kiljumine tahab kõrvu tappa
Wiiralti kohviku serva alt
paistab ta valust tõmblev nahk
tuhanded väikesed rusikad taovad krobedat pinda
Tallinna asfalt lagunev ja õnnelik
kuivanud lõhedes tekib elu
võilille sünd
piinarikas seegi
läbi raskuste poole
hea on olla vaatleja varikatuse all
hea on põigelda piiskade eest kohvikulaualt
varblane võtab sõõmu ja laulab vanilla-ninjase häälel
lõpuks kukub käginal kokku koos tooliga
hea on et ma ei pea vihmalt peksta saama
ehkki mu sisim masohhism seda soovib
ehkki see tuleks tuulepeale kasuks
ei saa minna lasta end märjaks
olen hoolitsetud pois
amet on kah selline tundetu
varsti tõusen tippu sest muud eesmärki enam pole

KUDEDE LAUL 03

laseks õige pikendada riista
ülbus ülespoole kosub nagu rohulible
laseks teha rasvaimu tuharatelt
kõhultki
küllap mõni üksik taine tükk
naha alt siis kummuks
laseks vandlist hambad suhu panna
siisap oleks kena irvitada
kogu eesti meedia üle
kogu enda olematuse ja tuletuse
meeldetuletuse telefonis sõbrale
tegelikult on mu kude kaunis
olgu kus ta kehal tahes
makski alles haavadeks joomata
ja kopsud auklikuks tossamata
töötab töötab kudede konglomeraat
töötavad silmad ja kõrvad ja nina
ajugi impulsse liigutab
aga ainult siis kui ma ärgata tahan
leida üles süütu poiss säält seest
kes pole miskit kuulnud suurtest türadest
ja koledatest kehadest
ja väldib ilmamoodi hoopiski

MIS ON LUULE

kas alati on luule sõnad
nimed loetelud
kas alati rütm
miks ei võiks ta olla
vanaema terasest sukavarras
läigatamas loojangupäikeses
ukseunka laserkiir
miks ei võiks ta olla
töömehe iharlik liigahtus
millega haarab ta jääkülma veenõu
joad ta tugevat rinda mööda
ihu mimikrilised maod viivad tolmu ja higi
seejärel aga rabab oma naise
ning lükkab ta viimaseis kiiris
mustaks muutunud heinakuhja
kas alati on mõtted sõnad
nimed jadad
kas alati konstruktsioonid
kas mina olen luule või mõte
või nimi või rütm

TAAS MINEVAEROS MIND KIUSAB – NELJAS POEEM LAURILE

see kuis taas ja taas kord
mu ukse taga maandud kopid
oled veidi vintis
on proloog
siis tuleb sümfoonია ise
kõigi mälestuste ja olevaga ning puuduvaga
muutujatega
endast sa ei räägi
vodka eelistad sa ikka eestimaist
nüüd siis saaremaist
kuid mitte eladeski finlandiat
maist kuhu ümber asus sinu hing ja südagi
otsin tihti
neid vastuseid kuskilt mudamülkast mis eal
pole näinud virvatulede tantsu või päikeseloojangut
keegi laukasilmale ta noorusajal
kabeli ehitas peale
sellist jõngust ta paraku neelata ei suuda
mida ma küsin eneselt
mida olekski filosofoerida
lõplikkust selles laotuses läinud valgest luigest
lumes mis keerdub südasuveski mu karvutul rinnal
ja selle võrra rägusemas türaski
ojaa olen fallokraat
sina küsid ka

kas ma sind ikka veel armastan
vastan
võib olla
ent kindlasti teisiti
sel aastal tuleb kevad teisiti
tiu tiu ja teisiti
sina küsid ka
mis meid seob
ma ei vasta
usalduslikult räägid
Sebastian ütles et Eestis mine ikka Ivari juurde
vaid mind sa ainult küllastadki
kurat oleks kergem kui sa ei räägiks
sest siis ei saa ma ise pidama
nad on nii väiksed ja väledad
need sõnad
mu kušett peab veel vastu me painete all
füüsiliste leidmiste ja vaimsete avangute risttules
sünnib taas luule sinu vastu
reinkarneeruv Eros
vähemalt selleks ööks on tapetud Styxia
vool mu süame ümmer
salas imestan et Sebastian ei helistagi
iga minut kolmekümne takka
kuni
sa lülitasid telefoni välja
ma ei saa neid sõnu huulilt
ei saa öelda
tule tagasi Eestimaa poeg

tule tagasi Eestimaa võsu
on läbi nukkumine tukkumise loeng
vilja rukkinisulist juba väljal õsub
naine ja mees ja lapsed
ja traktor ja kombain ja kallur
ma tahtsin küsida ja ometi ei
kas kordki on olnud su südames
kodu minu jaoks
ausalt
aga ma kardan tõde
kardan paaniliselt rebida ämblikuvõrku
tühjuselt
loobumine kahele on saanud võimalikuks
kolmandat kas ei ei tule
või ma lõpetan rännakud põrmukamaral
pigem askeesida
sest läte kust kasvab lühidat ja pikematki
luulet veel
tilgub stalaktiite
stalakmiitideks
arteriaalsetes koobastes
tõesti me ei teinudki midagi ohtlikku
mida su abikaasa võiks karta
kadestada
üksikut ööliblikat
kasvatan jälle
kuni ta tiibade laperdav siruulatus
varjutab tähed ja kuu
ning päise päiksegi

seekord on lootust ta tappa
juba sinu lahkumise õhtuks
ehkki mingit nukrat igatsemist
õhus hõljub
kui pronksingli kannalt
jälle laevu lahkumas näen
tean tean tean tean
sa tuled taas kord
möödas kuid paar või kuus
sa tuled taas
nina õline kui Filifjonka murdundkõrvalisel
portselanist kassipojal
tormi pole sa läbi teinud
ka nüüd
ent sul on teadmine
millega suudad elada
ma olen enam-vähem alati sinu
venoosses kultuurikohvikus
on vaba laud kuhu istuda võime
mil silt on hõbejate tähtedega
RESERVEERITUD
hirmu sulle
et kui sa tuled
ja ma
tean tean tean tean
et sa tuled kord taas
kas on veel minus seda hubast
valmisolevat
ihaaltit ruumi

hirmu sulle
ja armu
ole nii kena ja tervita Sebastiani
ma armastan juba kummalisel kombel ka teda
meid kahte seob kindlasti üks ühine tunne
üks ühine isik
lindprij ja ärakaranu

SUVELÕPUS – MARGUSELE 05

ma joon sest see uinutab
ma joon sest ta surub alla mu türa
ma joon sest vein on luule ja armastuse
kolmainsus

AUTOMAATNE OOPUS NO 02

järele olen jätnud kõik halva sest hea on olla hea
mu järelusetu hing on maganud kõigiga kes
meenutavad vähegi vaimselt kepitavaid
nina lömmis ja valus sain tappa peaaegu
enne kaklust viidi mind ära kui hullu kui ebanormaalsest
kui nõrgemat
ja ometi vastab kõik tõe seest ma ju oleksin lõpetanud
haiglas kui vähegi massi suhtest rääkida
otsisin endale uue pesa ja ema uue ahju mida kütta
aga tegelikust vangistusest pole ma veel välja saanud
sest
sest kest on ikka veel koorumata nukkun kuskil maa ja
taeva vahel kuskil kus pole kondoreidki mitte
vist kõrgel nagu ütleb vaist otsustasin luua uue korra
natsivaba neo vaba vaba
mul on ilus püüe mul on ilusad juuksed mul on
olen
mööda linnuteed minev hingepusar
kobar neid viinamarju millest head veini ei saa sest
hallitus jättis nad maha
leidis teised sugulased leiva ja saia mu külmiku peal
lõhn lammatab romantika
mida kellegi vahel polegi olemas
jookse koerajulk jookse muidu tulevad näljased kassid
ja söövad su pulmaööde kosutuseks
üksinduses mis varjutab ilma silme eest on lähedam
korjata sitta kui pori mida niigi igal väljakul

hoovilt kadusid kuurid ja tekitasid parkimisruumi
veelkordsetele poristavatele autodele
jõuetud pilgud akendest ei suuda peatada laostumist ei
enda ega ühiskonna
ent ikka piilutakse nagu ma isegi jättes smsid saatmata
jättes kõik hullud rahule kõik nõrgemad
kahte rohelist mehikest ei tohi tähistada mehega ei tohi
olla jüri ja mari ega isa tagaia kosmoselaeva
kirjutage ilma katketeta ärge refereerige ega
konspekteerige
kuulake slim lady shadyt vms sarnast mis parasjagu
pähe kargab ja ärgitab teie arutuid meeli
marutuid keeli te olete eestlased mina olen ka eesti
võitis venemaa hurraa
päh
üha põletikke tekib näonahale iga vatitups niiske on võit
või kaotus mida keegi kinni ei maksa
leegid mis kuumavad vahel koduahjust välja põrandale
vahel süütavad maju põlendikke tekib
linna
metsade tarbimises on eesti esikohal kui muuski
enesehävitalikkus
astuge sisse registreerige oma nimi suitsiidikute klubis
registreerige oma himu puisniitude kuubis
olge õnnelikud olgem slim shadyd mis valgustusena
saabub läbi uue elukorralduse läbi uue ema ja ahju

NIHILISM 02

kui on mida pole
vabaduse saavutamiseks iseendast
tüütuimast rumalaimast ja ilutuimast
tahame ju vabaneda
aga mina ei lähe mitte kuhugi
teda on aetud vihmamärgadel linnakatustel
teda on peletatud rannamännikutes
kõrbemoodi karjäärides nõndasamuti
ikka salamisi tagasi lipsab
rikub ära kogu ilusa pildi
mida oled ilmale müünud
kümme krooni koopia
olen lõpetanud läkastamise
iseenda tigiduse peale
niikuinii minust karvapalli välja ei tule
iseendast täis minna ja paisuda
kuidas küll
sai hindeburg endasse heeliumi
tühi kott ei seisa
kui miskit sisse ei panda
mullusügiseseid lehti
kadakamarju või vähemalt
nädalatagust kuuvalgust
ma ei lase endasse midagi opereerida
elektrolüüdid ja elektrilöögid ei aita ka
sama vähe on eksortsistil minust vaime vampiire
valküüre

välja saada
olen pilukil silmadega esitaatite järgi asiaat
nüüdseks smugrilane palju verd
mu kätel soontes ja silmis
olen raevus
sest mul pole enesele mitte midagi öelda
ja mina ei solvugi ega lähe härga täis
ei muutu tiiraseks kirglikuks
hedonistlikuks
lihtsalt seisab koos ihuga
kus iganes too parasjagu suud ei maiguta

AUTOSÜIT 02

võõraid komplekse turul müün
olen leidnud uue kaelakee
jānes kõrvalmajas annab eratunde
murdmises ja varitsemises
julge jānese rind on puhas pioneer ei karda hunt

OOPUSMEEDIA 03

võib olla tuleb igasuguseid ette
mehi juhtumeid asju
suur jumal juhus määrab kõike
aga ometi on kummalist ja järjepidevat
igal hommikul mulle näib et ilma ei tohi
kogunisti pole võimalikki
ent igal õhtul arvan et prost olla on paha
müüja teeb vähem paha kui mina
koristaja teeb suisa head
teadlane päästab inimkonda
kohtan inimest tere-tere-tere
intelligentsi kristallid kingib ta mulle
mina suudan
mina suudan teha sellest mannavahu
piimaga ja puha
roosa
spermaga ja puha
ah mida mul oiata
loen enesele mantrat
raha on raha
töö on töö
mina ei ole mina
meediat ei ole olemas
ja eraelu
see kes on mina
asub arvuti reaalsustes
seks armastus kodu luule

IHARUS

selle sunnil unustan oma väarikuse
unustan oma ilu ja võimed
mulle ei meeldi kerge loomalikkus
aga ometi kord valin n-ö hädaabi numbri
ja kutsun ta ööseks
tema kes ta nii hästi oskab
tihti unustan tööpäevad
et saada kätte keegi kes mu silmale ilus
nendest üheöistest romanssidest
sünnivad värsiread
täis masendust määratud üksinduses
täis häbi meenutes kelle kõrval ärkasin
vein oli lahtunud ja silm selge
nõnda kargeks muutunud ihagi
aga hullem alles tuleb
selle sunnil jätan maha klaasi uppuva ema
lasen tal muutuda asotsiaalseks elemendiks
me linnatänavil ja lagund majades
selle sunnil jätan maha oma ema

MEELE-TUS

meelelohus heljub Lindanise tänavil
olen vähe ärevil mil minu manu
ta jõuab ta nõuab
ihaldamist
taanduda budistlikuks luuletajaks
värsid ülat alla
vertikaalsuse mõisteks
Mathura mäelt orgu
jõkke nagu ahastav piiga
kire viljaga
eestlased peavad ju õppima
vabanema tuimuses
tunnetest rääkima
meeleolustus lasub tolmurulleina
mõnes kogus
välja pookida iha ja kirk välja
pöörlevad keerlevad tordid ja tortillad
mul pole süüa ega seksi
rahuldatus
kasvatab kõike muud
sublimatsioon
meelekodutus on mu isikupära
kui toas või aias üksi istun

RÜÜBATES KULLATA KARIKAST

vahel on nii et kuidagi aimu ei saa
sellest joogist mis pokaalis
sillerdus selge ja värv on kaunis
isegi ilu võib märgata silmis
mis peegelduvad pokaalipinnalt
isegi kurbust võib märgata neis
ma ei julge vaadata peeglisse seinal
ma ei ole kuri kuninganna
the *queen* mu sisimas
teinud must maailmameistri teinud staari
millegipärast ei ole mõõtmeid ja maitseid
enam erinevaid
kõik on rohkem segatud
kui pitsa või ühepajaroog kõik on üks
tundes ühte aimad teist
maitstes odavat tunnetad kallist arvad
kalli juures lööb välja keemia ja kassikuld
mis pudeneb kiituses
järsku vahel ei taha olla kõigiga kõiges
ei taha kroonikat slõli jm
aga korraga tunned et teisiti olla ei saa
isegi kui rebid end lahti
isegi kui käte vahel on odava veiniga odav pokaal
mis pakub
pakub ennast paremini
kui poisid saunas või tänaval
pakub tõesti

unustust vereringe kiirusega
vaid õhtutundideks kus päikestki
lihtsalt ma tunnen
et pea ei tõuse ja käed ja voodilt
ei tõuse voodis
nõnda on olla hea kui askeediline vördjas kui
impotendiline preester

HEA ON OLLA HEA

EITUSHETK

õuel tukub kurvaks jäänud tuul
väikse kassipoja unelm joosta ringi teistega
ebaõnnestunud pianisti kompleks
mis odava mürana me kodudesse kandub
peletab õunapuu otsast vanaema
peletab igasuguse une ja unelma
olen paha ma tean
kui vaatan lapsepõlvesõbra
paranenud rühti kehaehitust
himu
kass krõbistab ruberoid hiirekestega köögis
mina toas vagatsen priitahtlikus tsõlibaadis
õuepealsest tuulest pole enam sooja ega külma

ÜLELAETUD

tassist tassi voolab kullendav mesi
on õhtuse laulu aeg
mesilasi sellest suvest keegi enam ei mäleta
ehkki sumin on kõrvus
nagu linnast veel autode müra
ja trammide kolksud
voolab hääletult
vaid lusikas kilksatab
kui viimast palvet kiirustades
kui viimast lauset sõnu segi ajades
kui viimast sõna öeldes oma juhusele

loojangukiir korraks veel elustab mao kollast keha
laseb ilmal paista ta soomustest läbi
korraks veel saab aru mürgina tervistavast tarkusest
nagu Väike Prints kord kuskil kõrbes
hämärukes muutub kõik pikkamööda halliks

kannust tassi voolab mustav tee
on õhtuhulluse aeg
kasse kevadisi mäletavad kõik
sest magamata ööd on peas
nagu ka luhtunud arm
või kaotatud töö
voolab rõõmsalt häälutades
lõhna levitades
pakkudes kaitset ja erku mõistust

pakkudes kaitset kui jumal või saatan või maffia
pakkudes kaitset iseendasse pöördumises
musta madu keegi selgeks ei tee
sõltumatu tondina siugleb ta ajukäärudes
paneb liikuma öösse peidetud mõtteterad
ja liiva ja kruusa ja kivid ja kaljud
kõigile meist on antud nii vähe kui palju

mao mee tee sulamine
kokku annavad monsterraalse
Montserrat Caballe?
inimese klahvidel toksimas
kui lõputu Duracelli jänese
inimene pole jänes kui ta julgeb olla enamat
siledast karvast ja suurtest silmadest
inimene pole jänes
kui ta on inimene
patareiga humanoid

MEHED SAJUS

ja nad sajavad
ja nad surevad
ja nemad ärkvel
ja nemad unes
on olemas niipalju nukrust
jõudu igatseda samas
loobuda kui viinamari juba
huuli mahlaga niisutanud
me oleme kurvad
nurgelised
kardame näidata end
it's raining men
hallelujah
meiski on tunded
õrnad ja siirad
it's raining dame
hallelujah
ometi külma hingega läheme
jätame teid maha kui türale
küllalt on saanud
selja taga baaris veel õelustki
te üle jagub
ir's raining damn

VAIKELU R.S-LE

maailm ei saa kunagi otsa
juba samblikud teadsid seda
teadsid esimesed elusad limatombudki
sinu kõrval mõtlen sama
ehkki iga kord kui tuled hilja või vara
teise päeva purjakil hommikus
haarab mind pisuke kahtlus
nagu kord Galileid või Kopernikku
kahtlemine olevat filosoofi kodutala
nagu surm elu sünnitab
jätkab nagu vanaema kampsuni lõnga
nagu BAM-i mehed torusid
siiamaani kirbet vingu võin tunda sõõrmeis
olgu siis vulkaanilist või iha lõppu
sädemeid silme tantsib üha ja üha
kui uimastavad hoobid kui tõde
annab endast aeg-ajalt märku
hea et tõel pole propagandamasinat elik PR-mehi
ettevaatust lehesadu
ettevaatust
suitsetamine kahjustab teie tervist
ettevaatust tänavatel mida ei tunne
mis pimedad on
sülitada on mis tänaval
elu läheb edasi ka siis kui kuul on tabanud
kesknärvisüsteemi või olematut aju
disko disko disko disko

võtan su dolce gabbana ja olemine muutub paremaks
siin on ka su hambahari ja aluspesu
lõhnade piltide asjade üliküllus paneb aevastama
kass köhib karvapalle
kas teilgi on hommikuti rõve rõga
suitsetamine on muide sotsiaalne tegevus
kõik päevased pisiasjad
ja mõned suuremadki
meenuvad sinkjas vaikeses sudus
kuid peamistest me ei räägi
me oleme liiga arad et eemale puhuda vari
valusalt rusuvalt längus linnamajadelt
vaesus on rõve
me oleme erinevatest klassidest
jumalal on ajus verejooks
ta ei pruugi taastuda
sina jumala täiskasvanud teos
ei oska teda aidata sa laps
ja minul muud ei jäägi üle
kui oma naiivsed vähekarvased käsivarred
põimida su ümber uskuda
et äkki mõni positiivne impulss sinuni kandub
närvid teevad naljakaid asju
oleks mul ometi närvid ja tunded
tasane hirm või sundmõte kummitab mind
mina ei oskaks kohaselt käituda
kaasa tunda
õnnetutele leinalistele tõugatutele
oskan arvata vaid nii peabki nii peabki

sest pole muud näinud
kas ma üldse armastangi kedagi
mis on üleüldse kirm
ma ju ei põleta oma südant
kui püromaan koolimaju
läbi naha vaid vaikset soojust tõuseb
kui pole äsja just külmavee vooliku alt tulnud
siis ehmatab mind ennastki mu kuningannalik olek
ehmatab võime anda jäätükke lapsele mängimiseks
et kokku tuleks krobeline sõna
ar mas tus a r m a s t u s
ei tule ei tule ärge kartke
triviaalsuste kordumist minus
olen nii originaalne et ennast polegi
alles jäänud
nõnda siis
kohe kuues kuu saab mööda
kohe murrang toimub
hakkab kukkuma lahvandusi
Titanicu hukutajaid ujuma hakkab
kuhugi Golfi hoovusesse kuhugi siiagi
praegu valitseb vaikus merepinnal
peegeldub päike ja pilved
annan kõik virtuaalsena tagasi
mis mind puudutada julgeb
tunnen kuis salajased limatombud minus ärkavad
sest hommikueine aeg on käes
ja seda peab jõudma enne suuri purskeid
vulkaanilisi või
iha lõppu

CREATIVE VIBES

vanaema moosipurgis pole miskit erilist
ent ikka sahvrisse tõmbab
vanaema on surnud
aga tühi purk on jäänud riulile
pindsetel laudadel mõned põrmustuvad lehed
nurga pool hiirekribalad
üks surnud kärbes
ja läbipaistmatud ämblikuvõrgud
ma ei arva et siin oleks liialt vaikne
pidevalt miski võngub ja elutseb
kummalised ja loomalised heliribad
poevad kõrvaharkidena mu sisse
vibreerin kaasa notke tantsu
vanaema hambad irvikkõutsina mu ees
pea kohalt kostab lohisevaid samme ja halinaid
kutsuks *chost pastersid*
kunsthambad on jäänud riulile
moosipurgi sisse
ja tol pikal talvel polnud vanaemal muud süüa kui
kaalikad
vanapagan küpsetas nood ära
nõnda leidis mutike oma kümnnenda mehe
kellega kaasa minna

ÄRA KEERA PÖSKE

kajakaid mere kohal planeerimas
tormiga ja tormita
jõus ja jõuetuses
olen iseendale leidnud võimaluse
uhke mitteelamise viisi
aga osavusest jääb puudu
kõike teha ei suuda kuigi lootus
ja iha annaksid sunnimootorile aiva hoogu
anna minna anna minna anna minna
räbaldunud kaltsudes väike boheem
tõesta kõigile oma talenti
kogu kokku ilmas vedelevat manti
mammonat mammutite väljaheidetest
mäkerda end üleni kokku ja varsti näed
veel uhkem üksindus on ümber
rohtla siugjate lehtede keskel seisan
vannutan iseennast ja ilma
ning küsin taaskord
hämmeldunud lapse pisarsilmil
miks taaskord peopesas nahk tulitab
hõõguvad söetükid
rubiinist ehedamad
peab ju rabama omaks tegema
kui kõige kaunima poisi sel tänaval
kasvõi sekundeiks
et pärast armidest moonutet vaimu anda
tampimiseks

mammuti karvased jalad on õrnemad
kui ligimeste parastav apaatia
sina ei pea mitte toppima oma nina sõrmi põski
teistele löömiseks
südant kõrvetamiseks

VALGUSEGA VÕI ILMA

valgusest võib saada lööbe
ei maksa uskuda liigset tarkust
iga mees teab oma tõe või tahaks teada
ent raske on iseendale öelda
et ka sinu karbis on pärl peidus
võõras valgus
olguigi lummavalt sinine
olguigi imelisem kui teised
on kvartsikristallide petlik steriilsus
meditsiin ei kasvata loomust
bakteriaalne seep on nõrgestamise demagoogia
petlikku turbesse põgeneksid kõik
pisimgi mutukas peidaks end kui vaid saaks
ent ikkagi tuleb kõndida üle maakamara
üle lehkava põrnu täis pinna
miski ei hoiata järgmise sööja eest
miski ei takista kõdu levimist
ihusse ja hingegi
varem või hiljem tuleb alla anda
kutsuvale mullale
mustale soojale pehmele
küllap annadki
annad nii oma kui võõra valgusega silmis
aga oma valgusega olevat kergem
nii räägivad kooljad

OOPUSMEEDIA 01

oled vahel eneselt küsinud miks nii mõttetus
tunduvad kaks armunut pargipingil
oled sa küsinud
miks nad ei lase teineteisest lahti
kuigi huuled on paistes ja käed on kanged
märkavad alles tööl olles
et tunde unes vähe olnud
siis pole muidugi magada tarvis
paraku ei tohi päevi täita mõtetega ühest
tõelist armastust ei ole kallis laps
jah issi
ehk on ses õigust ehk pettumust
mida peab tegema inimene kes näeb kuradeid ja ingleid
laulmas ühiselt rokk-gospelit
soul väriseb neegritaride kõrides ja stiilse kreeklasegi
kurgus
hing kurgus nutab hallide paemüüride najal keegi
me ei tea kes ta on
virtuaalse tühisuse väike mutriku kel pole oma elu ja
arvamust
me ei tea miks ta nutab
mida tahab
aga tegelikult aimame ja oleme häiritud
sest ei suuda eal seda pakkuda
jah issi
ma tean et pole olemas
ütleb lapsuke ja sirutab käe don Juanile

Casanovale
markii de Sade´ile
korruga on tahtmine ennast karistada ja maailm imestab
miks jälle on üks suitsiidik juures või keegi vaimuhaiglas
teame et kirg on ja julgust pole
tunded on ja vaimu pole
midagi rohkemat tahaks alati pakkuda
see keda tabanud uni muinasjutt virtuaalsus
digitaalne sõnum saabub teie postkasti ja avab
südameklapid
arterist ja veenist
voolab piisavalt huultesse ja alla poole
udust niiskust kiuste hakkad pidama heaks meelust
hallilil miljon tooni näikse tekkivat vikerkaareline lipp
ehk nii väga ei paistagi ehk pole olemas
praegu
aga ometi usume jumala pandud lepingut
et eal enam ei pea uppuma
olgu siis vette porri saasta
kollane toon paberitel ei häiri meid
paber põleb või liguneb olematuks
nii sõnadki
ekraanil mis praegu valgustab su nägu
ainult vajuta delete
ja neid pole aga kuidas läheb sellega mida olemas pole
jah issi ma tean et tõelist pole olemas
olen siis mina süüdi et pole
et mu klaviatuur ei tööta
ekraanile ilmuvad read

täna mitte enam kollased elik keelatud
homme juba toimetatud ja lubatud
millal ometi lõppeb värvipotist värv
ja mis värvi on
goluboi biseksualnõi normalnõi

MOIRA NUTULAUL

kallan kausist kaussi verd
püüan
et ükski piisk kaotsi ei läheks
aga mu valge põll ammuilma pritsmeist paatjaspruun
iga piisk iga värin mu kätes tähendab lõppu
kellelegi humaanidest
nad arvavad et otsustan
et valin kui pikalt keegi elada saab
eks pimedatelgi on lohutust tarvis
kuid mina olen nii tahtetu ja võimetu
keegi ei näe neid pigiseid pisaraid
mis määrinud mu näo
ma olen peaaegu pime kui mutt
aga mu kõrvad kuulevad siiski
ja mu käed tunnevad siiski
mu süda
miks ometi arvatakse et mul südant polegi
seda valu mis lainetab pidevalt humaanist humaani
nii vähe on neil minuteid mil nad on rõõmsad
mõni üksik ka õnnelik
mil märkavad päikest ja kasvavat loodust
harva aimavad sinise mere piiri ja piiritust
vaid ühel korral aastas Morpheus mind aitab
tuues iselaadse une
siis
kallan kausist kaussi ma merd
ja ei pea kartma pritsmete pärast
aga ärgates mu põll
on punapruunim veelgi

KAIDOLE 06

minu poiss näeb nägemusi
millest mina vaid unistan
kuskil kirikakra õiepõhjas
või õunapuu õite kroonlehis
tulevik mida endale lubada
ei söandaks ükski eestlane
ei söandaks ükski hetero

taas oled enda haardesse saanud
piitsa nahkse ja hambapuuri
kuulen kummalist linnulaulu
samasooiharatest poistest voodis
sina hakkad ka selliseks
ei söandaks rikkuda su röömu
ei söandaks rikkuda su tahet

minu poiss tajub olematust
ta on tänavilt tulnud tuppa
jäänud voodile vennaarmust
ometi maakera pöörlemise ebakindlus
viib ta järjekordsesse palavikku
üle pragunenud huulte räägib hirm
ei söandaks teda kallistadagi
ei söandaks teda suudelda ammu

ma hakkam väsimat kõigest kõhklustest
tahan näha üht arktilist veevälja

jääd oma ajule kaitseks virmalisi
olen läinud ahneks nagu kõrvepind
teisiti enam ei suuda isegi kui
tahaksin olla sulle suur vend
tahaksin olla sulle armuke

EELMISE SUVE SALADUS (USA/EESTI FILM)

i know what you did last summer
ma tean mida sa tegid eelmisel suvel
isegi kui sa rikas oled
ei läinud sa ära Eestist
vaid salaja end päikesekreemi ja prillide taha peites
mõlutasid liivarannal
lasid jäätisepoistel endale vanilla ninjat
või maxi topsi tuua
kamandasid tšebureki tädilt välja
suurima kassilihaga pannkoogi
isegi kui sa vaene oled
olid sul koos viimased veeringud
et sõita Pärnusse või Piritale või Kloogale
isegi kui sa tudeng polnud läksid ikka suvelavastustele
et vähemalt korra aastas kerglaselt kultuuri tarbida
jah
ma tean mida sa tegid eelmisel suvel
tean ka nüüd mida sa teed
kui sa oled rikas siis kähku
ostad hirmkallid piletid Vahemere kuurorti
et puhkus lõrri ei läheks
kui oled vaene
siis istud perega näägeldes vihma eest toas
ja unistad ergometri vm katusest
sest vana laseb läbi kui enureesiga laps
kui sa oled tudeng
siis vaatad sa vihmast tilkudes

Konrad Mäge

Laulupidu

Viljandi Folki

ja kõiki üritusi mida keegi on teinud

kui sa oled ilmatark

siis rikud kogu rahva meeleolu ja ütled

et suve enne lõppu ei tulegi

FILTER

hallid ja valged kivid
kodune kruusatee
jalad väsinud kui Juhan Liivil
aga lumesadu pole
on lihtsalt joodiku umin
kuklas
pilkk maas venitan end aukudest läbi
ja tolmust
ning korraga kivid on roosad
filter varjamaks elutõde ja alastust
prillid mida mul tarvis pole
küllap leian muidki vahendeid
et raskustest üle saada
eelkõige iseendast
osaduseks on leppimine
ent leppija ometi ei kirjuta ju head luulet
ja siis taban seljataguse sillerduse
vallatu punase kiire
hingan kergendatult
loojub seegi elutahte andja

INTERMODERNNE OPIAAT 01

kängunud viietolline kõvaketas
mäletseb maastikuarhitektuuriga
leides et lõbusam on marmortekstuuriga
flirtida hüpeboreas
otsides mälufailidest väikseimat ühikut peab pettuma
striptiisitar
temalgi on froidi ajust rohkem kui jungil
nõnda on tühistet kantiaanide mõistus
ekstreemne seksikultus lööbi igavikust välja inglid
ja paneb nad laulma muusikatööstuse raudsesse
haardesse
pigistab kõri kinni ja lahti
viiksatab munadeta hääl
oleme olemas oleme olemas soiub see jumal
ainult virtuaalset fluidumit igalpool
on reaali šõu on toolkšõu on draamasari
me nutame naerame ja aju ei tööta
me kirume poliitikat ise lugemata seadusi ja
eetikakoodeksit
moraali ajame taga kuigi usklikud ei ole
nõnda tulebki kaubanduskeskuse kõrvale uue aja
veenus
ja sadamasuudmesse heraklese kärbus kuju
nõnda arvamegi friikartuleid muuseumi kunstiks ja
elavdame
südameaparaadi klemmidega oma kuhtuvat suguelu
ja netis on porno ja teleris on porno ja raadios on porno

kui isegi julgeks olla porno
aga moraali vastu ei saa
pigem muudame oma aktidel nahapinna
marmorimustriks
äkki arvuti petab me lihalikku loomust
äkki arvuti laseb meil unistada iseendast

KORDAMINE ON TARKUSE EMA

enese teadmata kolmekordseid kasse süüa
anda neid ära karusnaha tööstusele
teatada õnnelikule emasele
teie lapsed on edukalt merekooli saadetud
kas saaks olla lihtsamat elu
tunneme rõõmu lihtsatest asjadest
lihtsatest loomadest
lihtsatest lugudest ja meediast
iga vähegi keerukam mõte
tundub kui Minotauruse koda
keegi siseneda ei julge sest
hakkab esimesest käänakust valutama pea
nagu krahvinnal
nagu keelduval naisel
nagu homoprostil
kõige raskem olevatki jätta selja taha
esimene käänak mille taha kodumaja kaob
edasi harjub kiiremini edasi on minek
olgu siis turvaliste mõtete tunnete ja soojuseta
hoopis teised teod ja tegelased tulevad
igaüks pakub midagi
kas sa võtad või mitte
sõltub maitsest
nagu hirmufaktori beib sa teinekord öögid
nagu hirmufaktori pede sa teinekord röögid
hiirmust turvamata närvidest
aga sa sirutad käe millegi poole

mis pole enam soe ja armas ja kodune
mis pole ka turvakoodidega raha
sa sirutad käe universaalse keskpunkti poole
et kokku lappida iseennast
mitte lasta igal ajaleheartiklil end mõjutada
mitte vahtida tunde televiisorit
mitte uskuda tõsiste nägude ümarat juttu
kui natukenegi sõrmed liiguvad
on juba hea
ent mis juhtub kui ühel hetkel
Minotaurus vaatabki sulle otsa
keset oma labürindi südant
vaatab otse su silmadesse
ning ütleb enne surma kes sa oleksid tegelikult võinud
olla
ent lõõmav ahjuks on lapsele siiski põnev
tuletikud ja sigaretid ka
ai kõrvetas ai ai
kordamine on tarkuse ema
sirutame käe ja katsume
tõuseme maast ja astume käänakust edasi

ON TUMEDAID AEGU

on õhtuid mil ma ei taha
draakonite tantsu hiina vaibalt
vastu sõdima mu nukrameelsusele
on hommikuid mil surmata tahan
kirsiõisi
et kunagi neist ei kasvaks
punaksviolette marju kelle verimahl
valguks üle mu sõrmede
neid pigist`es
veri mu kätel
läbi õõ mis kiirgab tahtetuid kirgi
soovimata lapsi
enam kui soovitud roimi
on öid mil kuu vahetab välja loojangu
kaksikuid me ei erista
kaks pead veel õhetavad
nende suud õhkavad
suudlevad mu kiiva pilgu all
enam mitte

TÄNA

täna jääb maailm palju väiksemaks kui tahetakse
sülti verivorsti jamssi sušit paellat
isegi kuivatet tirtse võid süüa kus iganes viibid
võid ehitada endale hiina paviljoni
pilvelõhkuja või iglu
võid ehitada kümne tuhandega mudelauto
mis sõidab kui päris
võid tarbida moenimesid kaubanduskeskuses
oled edutu ja mõttetu mees
kui kõike seda endale lubada ei saa
kui sind pole üle päeva teleris
siis ei tee sa karjääri
täna jääb maailm palju väiksemaks kui tahetakse
hoolivuski jääb täna palju väiksemaks
sest seda pole tarvis

RAHULDAMATUS

AUTOMAATNE ARMASTUS

vaatan oma pisaraid mis sinu peale mõeldes tekivad
tahtes uputada Gloria Gaynori ellujäämise
kas mus tõesti nõndapalju kirge on et sinuta olla ei oska
nagu puberteetlik plika nagu poeet
lõpeks ometi igatsus ja iha kuid kus tal minnagi
hulkurkoerana taas mu manu maandub mangub
uut liha siis kui vana otsas
ent praegu näikse ju kõike jätkuvat
kolmekordselt me sobime
mõtted tunded seks
aju süda sugu
kõik on paremas tasakaalus kui kolmainsus
ometi päike viib su sinilahest üle teisale
sinna kus mu varasem muusa juba ees oma abieluga
sinna sinagi
vastamata armastused ja kired nimed
Lauri Marko Raivo
kolm suurimat litsilistis
pisaradki lõpevad järgi jääb tühjus ja pidetus
olen jälle valikutes vaba
võib-olla ootan uut

SUVETORM

päev on olnud kõigest tühi mida nimetada saaks
suvetorm möllab
tõmban kähku aknaid kinni
klaasi linnatänavatele pean tarbetuks
tule ja kutsu mind oma vihas sest
tahan sind nagu pörgumäe Lible
nagu ahjualune või kanamunasupp
ilusaid poisse müüme liitri viina eest
vananevatega enam hakkama ei saa
lõpuks kaigub vaid metsik vihm mu tühja toa seintel
rongiratastest kilisevad ruudud
üksinda ei saa ma millegagi hakkama

IMEROHI

tablett parandab
valu ja rõõm
saavad uue mõõtme
lubjatolmust ergastatuna
valge ketas hall ketas
kollakas sinakas savikas toon
kõigist võiks laduda linnuse müüri
tablett kaitseb on me uue elu turbeks
võtab ära klassivõitluse pained
pühib tõise stressi ja kiiruse
lohutab naist ja lohutab meest
katab kõiki inimesi ühtlase kihiga
muudab nad monoliitseks massiks
monoliitseks rassiks
on hallid marmorkujud
soonilised dolomiidimehed seismas
rahulikult roheluse keskel
linnapargis ja mõisa aias
seisavad säääl ka lumega koos
vihmaga tuulega põuaga
päikese ja kõuega
kui miski neid ka murendab
siis pole muret
tablett parandab
valu ja rõõm
saavad soonilisest depressioonist
viulikeeled

AUTOSÜIT NO 01

mis minul teistega pistmist
mina olen unine nagu kärbse lakmuspaber
joon saialille teed sest tahan pääseda
puuetega inimeste eurovisioonile
läinud arnoldi staarikompleksist
Madonna laulab mulle seda lugu
aluspükstest naabri nõöril
mille fetišist pihta pani
saialill ei mõju

STATEMENT

öeldud on
poeet kisub oma hinge alasti
masside ees
olgu pööbel see või intelligendikari
seega olen hingestriipar
jee
väntsutan perset ja kratsin kubet
striipar
kahesajakroonine oksmaa siiski rikkam must
hingestripi eest ei maksta
ehkki püüdlilikult kui Robbie Williams
kisun lihatükke ihult
loobin värsket massidele närimiseks
ehkki hoolega ma pedereerin ja klounaadi teen
kedagi ei huvita mu paljastuvad kondid
poliitikutel hoopis rohkem luukeresid on võtta
iga päeva kohta üks

SUVELÕPUS – MARGUSELE 03

metselajana ma kardan
väldin kui suudan
lõkse
eelkõige aga lihtsameelseid
need on tõmbavaimad
haare mida ei pruugi lahti kangutada
suuta
läbi närida osa endast
olgu siis terasesse jäänud koib
või süda

X-X-X

alati tekivad augud
mõtetesse sokkidesse
kõik kulub nii kiiresti
et pidurdada ei jõua
ennast pidurdada aga üldse ei saa
lähed ja loobid iga juhuslikku päeva
nagu halvasti kirjutet luulelehti
kukuvad porri ja võtavad vastu kogu looduse
vihma tuule päikese jalutavad olendid
pea see siis ei pudene laiali
oskaks isendaga midagi peale hakata
oma plaane panna kataloogi nagu arvutifaile
muutuda süsteemseks ja korralikuks
alles see oli kui kõigeks tundus aega liigagi
nüüd tahaks et kui veel selle jõuaks tehtud ja selle ka
aga pole kahjuks igiliikuri kulumatust
tühjust
valed sõnad valed joogid valed inimesed
hirm kulutab mürkidest enim
hirm et äkki endani ei jõuagi
selleni kes kuskil silmamunade taga
salatarkusi teab ja ütleb
endani ei jõuagi et enne sured
keset potte panne ja marketiostusid
sured ja mõtled
viimane rida jäi saarevõrassa kinni

AJUTINE REAALSUS EHK PUHKAV ARMASTUS

1.

maailm on vaikne ja vaga me tänaval
ja sellest ei saada aru
ainult ilmalõpus on vaiksem ja rahum
olen täna üsna rahumeelne
pooliku arbuusi valge saunalina
ja barclay menthol lightsiga
olen rahum kui elades varem
sest ma ei mäleta enam miskit olnust
olen tühjaks pumbat õnnest
või kuidas normaalsed inimesed
seda tunnet nimetavad
siiski läidan seitsmekaupaa ahelas sigarette
iga möödaniku päeva kohta ühe

2.

otsegu eile lähen kööki ja teen teed
nagu täna ma kohvi ei keeda
mina ju kohvi ei joo
otsegu eile istun akna alla ja hingana sisse
värsket õhku nikotiiniga
meie kummaline reaalsus
tulla koju ja rääkida ahedades
kes philip morrist kes barclayd

rääkida nõnda palju kui keila juga
või kolmkümmend kassi linnatänavatelt
viimase päeva ainumas vein mõjub pööraselt
kirk tõstab võpatades pead ja vaatab meile silma
sügavamalt enam ei saa
kopsudest ja südamest ei saa välja seda vingu
mis salahallina mind ennast aheldanud

3.

kaotajaid ei usuta ega armastata
i'm a loser baby
usun seda sinu lootuskiirtest hoolimata
tean seda sisimas
ja võin vaid andmise teed arvata pärusosaks
hea kui suutsin kellegi maja parandada
et sinna vihm ei pääseks ja tuul
ise olen pugunud viiekroonisesse keepi
korrutan enda ette mul pole külm ega kale
kalestusin esimeste nädalate järel nagu
poiss ses muinasjutus pärast suudlust
nagu tänavale kadunud kassipoeg
kes nii väga poeg enam olegi

4.

uimane pea unustab ajutise ulmalise
unustab kodumängu ja reaalsuse
robbie williams mu kõrvus lubab igavikku ja noorust

ma ei oska seda endasse võtta
ehkki iga aastaga muutun ilusamaks muutun
nooremaks
kaua see enam kesta ei saa
hampelmannina karelda ma ei taha
mööda külma mürkrohelisteks värvitud seinä
roosa ja alasti nukk ei paku kellelegi muud kui
sekundiks naeru sekundiks unustust
tema ise ei unusta ühtki kibedat pisarat
i wanna love somebody
cos wanna love somebody right now
ma mõistan seda meest tema ei karda pimedust
kui minagi ometi killukest valgust vajab keldritaimgi
ajutiselt ma seda nägin ja tundsin
jah nüüd võib elada

5.

marketivaras on ausam kui mina
ta võtab rikkalt
võtab suurest küllusest veidi
mina lubasin endale ka killukese endasuguselt
ärge saage valesti aru ma ei kahjatse
päriselt ka
sest roheline ahmad võtab ära mürgise
vähemalt ma loodan nii
tasakaal ning võrdsus
seepärast ei julgegi nutta ega halada

mulle jäi pakk suitsu päevas jäi täidetav A4
meik Arlegini näol ei kulu ega lähe laiali
hallelujah

6.

kuidas ma ometi raamatuid lugeda jõuan
sel nädalal ometi lugenud ju ühtegi aga
lugesin ette luuletusi tunni jagu vist
vein ja vesi ei tunnista takistusi
vaid pühivad kõik oma eelt nõnda siis minagi
ehkki olen miilava sõe ja kaarleegi poeg
olen linna põletav tuli sildu kõrvetav pomm
ehk ka olen hiilava soe ja jeekimi poeg
kes soome filmis tanklaid röövib nagu vinge vend
kui ma isegi aru saaks kes on andnud mulle õiguse
õigustuse midagi nõuda
ahelast ei saa välja oleme ju ringkäiku suletud
katkestuse kultuuri pole olemas
nagu seda üürikest reaalsust mida nägin
ma jõuan üsna palju õhtuti ja öösi
sest mul pole kombeks
võõrustada abikaasast puhkavat meest

7.

sümboolne on armunute hala ja kiim
sümboolne kui katsikul naeratavad daamid
kelle huuled rinnad südagi on silikooni täis

ometi naudinguga täidetakse kõiki rituaale kui jaburad
nad meile ei tundu
ühetaolisus järjepidevus annab lootust
et algusest saab igavik ja kestmine
meie ka tegime mõnda asja koos
sõime päevitasime avasime sisikondi
mõne instituudi ja sündikaadi saime ka selgemaks
kuid indiaanlastelt saime põhilise
mis rahumaks muudab maailma ja mindki
välgumihkli klõps
liigutus elegant
ja taas täitub tuba hobust tapva mürgiga
mu kassil on üheksa elu
kaks päeva on tal veel jäänud
aga ma ei halasta sest ma veel ei oska ootust taluda
teadmatus ei tekita orgastilisi tõmbeid nagu need
hommikud
need ülimalt värsked ja erutunud suvised koidutunnid
minu kodus koidu tänaval
ma nühin nüüd oma kiima jälle üksindusse ja
voodilinaadesse
mittekeegi ei saa sellest aru kui tuppa tuleb
nühin laiali üht-teist veel aga ma kordan
Arlegini meik ei lähe laiali
sest tema ei tohi nutta ja ta ei nutagi
taga ajutist reaalsust

SALGAJA SAATUS

mis saab saatusest kui seda ei näe
kas saab olla tulevikku kui seda ei taha
küllap olevikuks seda nimetada võib
nagu sügispäine jänes seda teeb või hulkurpeni
otsekui eunuhh taidled ringi haarem ümber
midagi ei näe ei taha ei saa
pole lubatudki
igaüks on oma saatuse sepp ja õnne valaja
kui loobuda nagu külmast viinerisaiast
või kahtlasest pakist ukse taga
kui loobuda enese ja jumalate abist
siis seda enam tagasi ei saagi
saatus on sisim kui jumala abigi
enda salgamine on loobumine kõigest
ei enam päikselist kevadpäeva
ei enam Arvo Pärdi muusikat
ei enam võidujoovastust kellegi seljatamisest
küsida kelleltki tagasi on alandav
alandav küsida endalt tagasi oma tee
ja kui kogemata keegi vääratab
upub su pisaratesse ja veeniverre
saad asemele niikuinii vaid surrogaadi
sojašokolaadi mis hammastesse kinni jääb

KIIMA JA KOOMA

kiima ja pohma pritsib silmist ja suust
Otsman laulab šansoone
mina ikka võitlen unega ja neelan kanget teed
minu suurimaks üllatuseks
on päike juba üleval ja mu türagi
täna ta ots igatseb päikesepaistet
vastu jalutab keset ilusat tänavat
keset pidusat suveõhtut
mu surnu
koomaline kes end maha mattis
ise tahtis muldagi peale tõmmata
aga arstid va valgekitlilised nuhtlused
turgutasid muumia üles
ja nüüd olen selle kõduneva Cleopatra vang taas
koomaline ja kiimaline vahetasid tänaval vaid
väga mõttetuid sõnu
arvatavasti kumbki neist ei tundnud sellest ja
teineteisest
vähimatki naudingut oh seda ahvimõnu
i am what i am
laulab loodusloo õpetaja
androgüünsuse piiril kõikuva tämbriga
kui ei vaata
hää! on ja pilti pole
siis ei oksenda
naudid
ma enam olla ei saa

ma pean kohe praegu täna saama
teda seda koomalist ma mõtlen
kaks nädalat olen vaid sellest mõelnud
kaks nädalat olen und näinud
kuis taaskord me magame linade vahel
või ei maga
tema imetleb oma arenevaid karvu
ja mina naeran
oma karvutust võin häbeneda siiani
tema imetleb
mina taon oma türa valusaks
vastu ihusooja fantaasiat
täna ma tahan teda saada
ega oska ennustada lõppu
selle kirjutasid ette moirad

JÄTAB

kauge ja hale karjatus
lendab üle plekise katuse
maha jätab melanhoolse vihma
jätab maha mu suurte akende varju
ootama igaõhtust lennukit mis Helsingis maandub
maha jätab kopsutõbised inimesed
siia vihmast uppunud maale
avan akna ja puhun jõuetutest kopsudest
viimse suitsusõõmu pimedusse
nõnda tekib udu rabas

ARMASTUSE JA SEKSITEEMA

kuidas ometi üle olla ja leppida
tühjade tundidega puhaste linade vahel
leppida olematusega kellegi südames
sirelid võivad õitseda ja lõhna levitada
palju iganes tahavad
aga nad ei anna ühtki killukest
nõutud seksikust ja sarmi
kuskil maanteel või tänaval või metsarajal
kuskil seistes
järsku ei taha enam kuhugi minna
oled nii hirmul kogu ilma vastu
ja lootusetu kurbuja
riskida ühe magatud või magamata ööga
see pole pinge ega benjihüpe
harjumus
olla liits tuleb lihtsalt ja tühimuse samuti
ja munka sinus ei ole
munka pühapildilist ikoonilist
palju iganes nad tahavad
staarid lehtedes ja luuletajad urgastes
enamasti libiseb vikerkaar eest
viib kaasa kõik oma ja teiste värvid
jääb keskaja meistri linoollõige
trubaduuri ulatab neitsile roosiga süame
neitsi sünnitab
lapsuke kasvab ja tapab lohe
isa on truu vasallina surma läinud

ema leiab uusi kosilasi ja pühadust enam ei ole
üksindus siiski veel on kui sa lülitad
end välja levist ja õhtustest uudistest
kui hoiad kinni aknad tõmbad
puhaste linadega voodis teki üle pea
siis on kõik niisama vaikne ja soe kui enne sündi

ÜKSIKLASE PROGRAMMILISED TEKSTID 01

kas teie teate mis on üksindus
olete te andnud oma käe rahuldamatusele
iharusele mis kasvab teist
kiiremini kui viljakast niiluse mudast papüürus
rulli on keeratud te saatused
ja unustet põletada Aleksandria raamatukogus
see häving oli suur kahju makedoonlaste kultuurist
kahju Damaskusest
kuid ometi sel ajal pole ma üksi
veidi enne seda filosoofia
räägib armastusest
minu jaoks ülimast kuigi tegelikult liivaterist rannal
armastused on nii erilised ja teisiklikud
mitte eladeski tõusiklikud
platooniline armastus tähendab mind
olen valem selle käibekõlksuga
võrdsustunud
olla tohin vaid lihtne semu heal juhul südamesõber
eal mitte eal ei paista aga kirge minule
peegeldamas võõrastelt järvedelt
iseennast müütilise linnuna põletan
kuid maa sümbolit muna must
tuhaasemele ei jää
olen viljatu elades vaid iseendast
seda piina te ju ometi võiksite
võiksite tõsta pihkudesse kui paarinädalise
hädalise kassipoja
te ei suuda ma olen seda kuulnud ja näinudki

STAARIHULLUS

peavalu võtab ära viimsegi soovi
olla ilmanaba siin nabatus paigas
seedermande siin pole
on vaid rannamännid ja siidermannid
lõpuks ka piidermanid
kui vaid paneks sinna rõnga
küll siis kõik imetleks ja lakuks seda kõhtu
siledat ja prinki
meediasse pilte saaks
õrn pudine sära ümber ihu
mõni loodab üheks ööks muudki saavat
oleks ometi olemas trimedar
siis jahvataks hoopis enamast
imetteks looduse imetegu
bioloogilist perverssust esile tooks
aga seni peab ilm piirduma
piercingu ja piidritega
mul pole neist kahju
olen ammu enese ümber mähkinud
sügistaevased hallniisked pilveräbalad
kes julgevad minu juurde külmetama tulla
näevad kõike
muud ei saa keelekastetki

DE-MONOLOOGIA

ükski olla on raske kui saatan rinda rõhub võta jumal
mõnigi asi siin elus kõlab julmalt
kõrgemad võimud (mida iganes selle all ei mõelda)
tahavad väikest
niidavad ise madalalt nagu uusim jonseredi niidumudel
üksikuna munast koorununa huvituna
pole miski tundunud julm
aga seekord küll ma enda leegitsemist krematooriumis
arvan pigem halvaks
lihtsalt nukrus üürikesest maailmast
lihtsalt kurbus tema kadumisest
täna mulle anti lootust
olla viimse kirega
täna anti mulle ootust
ajapikendus näib nõnda rüve
kõige naiivi taustal
lihtne vaba vabameelne tunneldega tundlev
põrgupõrnikas
ma kõrben päikeses
ma kõrben ahjus
ma kõrben ikka
oleks et keegi aitaks mul kõrbeda
et ükski seda enam ei peaks
kõrben nagu läände läinud telediktor
nagu ärimees või joodik
suuri see ei huvita ja ega ma ei palugi suuri
ikka väikestelt saab abi